

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 37. Callisti II. obitus. Honorius II. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1124.
c. 3. que hujusmodi Reliquiis. Omnes rejicit tanquam contrarias Fidei Resurrectionis, quæ Christum Resurgentem integrum corpus suum resumpsisse docet; nec præterea esse verisimile, quod Sancta Virgo talia servasset, quale etiam esset illud lac, quod tanquam Virginis in urbe Laudunensi exhibebatur. Ceterum hæc Guiberti sententia eo magis notari meretur, quod in omnibus suis libris atque etiam in hoc ipso, circa historias miraculis ornatas, valde credulus esse videatur. Guibertus anno millesimo centesimo vigesimo quarto animam Deo reddidit. (*)

§. XXXVII.

Callisti II. obitus. Honorius II. Papa.

In Adventu ejusdem anni Callistus II. Papa febre correptus celeri fato obiit duo-

(*) Natalis Alexander articulum de Guiberto nostro ita inchoat: *Guibertus Patria Bellouacensis in Cænobio Flaviacensi sive S. Geremari, Ordinis Benedictini . . . Monachum induit, generis nobilitate, divitiisque posthabitis. Itaque Guibertus clarissimis ex Ordine S. Patris nostri viris accensendus est, qui, in materia de Eucharistia, realem Christi præsentiam strenue asseruerunt, & in Articulo de Reliquiis, abusus, vel a fordida avaritia, vel nimia credulitate injectos, virili constantia damnarunt.*

duodecima Decembris, & altera die in Festo S. Luciae sepultus est, cum sedisset annos quinque & menses decem, quo brevi temporis spatio pacem toti Ecclesiae, & Urbi Romanae reddidit. Complures ordinavit Cardinales & Episcopos, ac inter alios Petrum Leonis, cujus superius meminimus, Petrum Cardinalem Titulo S. Mariae trans Tiberim, & Theobaldum Titulo S. Anastasiae. Nemo Callistum vidit Basilicam S. Petri absque dono intrare, praesertim si cantanda ibi esset Missa. Vestes pretiosas, munera ex argento, & fundos S. Petro donavit. Aquam per meatus subterraneos in Urbem invexit, & quaedam aedificia publica reparavit.

Idem Pontifex Compostellanum Episcopum, in honorem S. Jacobi, Metropolitanum constituit, eoque transtulit Dignitatem Episcopatus Emeritensis, quae Ecclesia, olim Lusitaniae Metropolitana, annis abhinc quadringentis a Mauris devastata fuerat. Episcopo Compostellano Suffraganeos dedit aliquot Episcopos Galaciae, ceterique subjecti remanserunt Archiepiscopo Bracarensi, cui Paschalis II. Papa Dignitatem, imminutam sub Dominatione Infidelium, integram reddidit, & jura Metropolitana in Galacia, Suffraganeos ejus nominans Episcopum Asturigensem, Lucensem, Tudanum,

Sæcul. XII.

A.C. 1124.

*Pandulf. ap.**Baron. Ep.**Papebr.**Vet. Cod. ap.**Baron. an.*1123. *V. Pa-**gi ibid.**ep. 6.*

Secul. XII. num, Minduniensem, Auriacensem, Por-
A.C. 1124. tugalensem, Conimbricensem, Lamecen-
 sem, Visejensem, Egitanensem, & Brito-
 niensem. In hac confirmatione Callistus
 Papa de Primatu Bracarenfi nullam men-
 tionem facit. (*)

Calli-

(*) In Martyrologio Gallicano Andreæ de
Saussay Callistus his verbis celebratur: *Roma*
depositio beatæ memoriæ Callisti Papæ II. ex
Archiepiscopo Viennensi, qui pacem cum Henrico
V. Imperatore Ecclesiæ infestissimo feliciter
composuit, Vir plane Apostolicus virtutibus ac
miraculorum signis enituit. Alex. Natal. Art. III.
 pag. 87.

*Voltaire.

So sehr aber als die Römischen Päbste von dem
 ganzen Christlichen Alterthum gelobet und verehret
 worden, so unverschämt werden sie izo von des En-
 thers Jüngern beschimpfet und verachtet. Schrei-
 bet etwan ein Freydenker* einen Brief an eine
 Französische Komödiantin, in welcher der Pabst
 meißerlich verachtet wird, so muß ein solches Stük-
 ke zur Schmückung ihrer gelehrten Zeitungen die-
 nen. Es wird aber in dieser *Epitre* nicht nur der
 Pabst durchgezogen, sondern auch die Kirche über-
 haupt gelästert, und die Worte Christi in der heil-
 igen Schrift auf eine gottlose Art mißbraucht.
 Das thut gelehrten Protestanten nichts, wenn es
 nur etwas lustiges zu lesen giebet, und der Pabst,
 welchen gleichwohl ihre Voreltern als das rechts-
 mäßige Oberhaupt der ganzen Christenheit vereh-
 ret haben, recht anmüthig verhöhet wird,

Callisto defuncto, omnes Cardinales, *Sæcul. XII.*
 & Laicorum potentissimi, præcipue Pe- *A.C. 1123.*
 trus Leonis, Parens Cardinalis, & Leo *Pandulf.*
 Frangipanes, condixerunt, de electione
 futuri Pontificis usque in diem tertiam
 nihil omnino esse memorandum. Id ve-
 ro excogitaverat Frangipanes, ut spa-
 tium sibi esset, quo eligentium voces
 Lamberto Episcopo Ostiensi conciliaret,
 huic enim jam diu supremi Pontificatus
 honorem destinabat. Totus vero popu-
 lus Saxonem Anagninum, S. Stephani in
 Monte Cœlio Cardinalem, Papam fieri
 exoptabat, & Leo Frangipanes id ipsum
 sibi in votis esse simulabat, ut certius
 deciperet. Is sub noctem per nuncios
 unumquemque de Capellanis Cardina-
 lium præmonet, ut summo mane cum
 trabea rubea sub Cappa nigra, id non
 ignorantibus Dominis suis veniret. Quod
 eo faciebat consilio, ut singuli Cardina-
 les sperarent, ipso favente, ad Papatus
 Dignitatem se esse perventuros, aut sal-
 tem sine timore venirent, memores Ty-
 rannidis Frangipanum, quam ferme an-
 te Septennium adversus Gelasium, tanto
 Apostolicæ Sedis opprobrio, exercuis-
 sent.

Ergo, ubi illuxit, Cardinales, Papam *Sup. lib.*
 electuri, in Ecclesia S. Joannis Lateranen- *LXVI.*
 sis & in Oratorio S. Pancratii conveniunt,
 ubi postquam brevissime consultassent,
Hist. Eccles. Tom. XVI. M m Jo-

Sæcul. XII. Jonathas Cardinalis Diaconus, Titulo
 A.C. 1124. Sanctorum Cosmæ & Damiani, consen-

tientibus omnibus, Theobaldum Cardina-
 nalem Presbyterum, Titulo S. Anastasiæ
 Cappa rubea induit, & Cœlestinum Pa-
 pam appellat, inchoatur: *Te Deum Lau-*
damus, Lamberto Episcopo Ostiensi con-
 cinente. Sed cum necdum ad dimidium
 Hymni pervenissent, Robertus Frangipa-
 nes, cum aliis sibi consentaneis, atque
 etiam non nullis de Curia Papali, exclamare:
Lambertus, Episcopus Ostiensis, Papa! statimque eum in Oratorio S. Sil-
 vestri Vestitu Pontificio ornant. Maxi-
 mus quidem exortus est tumultus, ve-
 rum Cœlestino eadem die vix acceptum
 Pontificatum abdicante, cunctisque elec-
 tionem Lamberti, addito Honorii II. no-
 mine, confirmantibus, pax & quies re-
 diit. Quia tamen electio minus Cano-
 nica præcesserat, post septem dierum la-
 psus, Honorius in conspectu Cardina-
 lium Mitram & Cappam deposuit, qui co-
 gnita viri humilitate, veriti, ne schisma-
 tis nasceretur occasio, quod perperam fa-
 ctum fuerat, in melius reformarunt, at-
 que, revocato Lamberto, ad ejus vesti-
 gia prostrati, tanquam Papæ obedientiam
 exhibuerunt.

*Cod. Vat. ap.
 Baron.*

Ceterum Honorius ante susceptum
 Pontificatum Lambertus Fagnanus vo-
 caba-

cabatur; parentibus mediocri fortunæ Sæcul. XII.
in Comitatu Bononiensi natus, ubi dein- A C. 1124.
de Archidiaconi munere functus est.

Cum esset in literis versatissimus Pascha- Ital. Sacr.
lis Papa Romam accersitum Ecclesiæ Ve- to. 1. p. 77.
litriensi, id est Ostiensi, post obitum Leo-
nis Marforum vacanti, Episcopum præ-
fecit; quippe illa jam ætate non tam
urbs Ostiensis quam ejus ruinæ super-
erant, quare uni Præsuli duæ Ecclesiæ
nempe Velitriensis & Ostiensis commit-
tebantur. Erat autem Velitrium urbs
modica haud procul ab Ostiensi posita.
Haud diu post Eugenius III. Papa duas
Dioceses unam esse jussit, ita ut hodie
solius Episcopatus Ostiensis nomen occur-
rat. Honorius II. Sacram Sedem annos
quinque & duos circiter menses obti-
nuit.

Ital. Sacr.
to. 1. p. 58.

§. XXXVIII.

S. Otto in Pomeraniam mittitur.

Honorii Pontificis auctoritate munitus
S. Otto, Episcopus Bambergensis, in *Sup. lib.*
Pomeraniam profectus, ad illorum po- LXV. § 25.
pulum conversionem incubuit. Per *vit. l. 1. c. 11.*
annos viginti, ex quo Sanctus hic Præ- & 12. ap.
sul Ecclesiam Bambergensem rexerat, *Canis. to. 2.*
p. 344.

omnia dignissimi pastoris officia ita im-
pleverat, ut omnibus profuerit. Inpri-
mis vitam Monasticam profitentibus fa-
vebat;

M m 2

vebat;